

Bæredygtigt Fiskeri
J.nr. 2021-5333
Ref. MAGRAN
Den 7. december 2021

Notat om høring over udkast til revision af bekendtgørelse om regulering af fiskeriet

Udkast til bekendtgørelse om regulering af fiskeriet har været i offentlig høring i perioden 19. november 2021 til 3. december 2021.

I forbindelse med den offentlige høring er der modtaget høringsvar fra:

- Danmarks Fiskeriforening Producent Organisation (DFPO)
- Danmarks Pelagiske Producent Organisation (DPPO)
- Thyborøn Havns Fiskeriforening
- Thorup Strand Kystfiskerlaug

Høringsvarene bliver behandlet nærmere i de efterfølgende afsnit for så vidt angår de punkter, hvor der er forslag til ændringer i forhold til det udkast, som blev sendt i offentlig høring.

Definition af fangstrejse (§ 13, nr. 11)

DFPO bemærker, at det foreslås præciseret i bekendtgørelsen, at en fangstrejse omhandler ”Sejlads med et fiskefartøj i forbindelse med udøvelse af erhvervsfiskeri”. DFPO bemærker hertil, at i logbogsbekendtgørelsen ses ingen sondring mellem, om fartøjets sejlads sker i forbindelse med udøvelse af erhvervsfiskeri eller ej. DFPO er i den forbindelse bekymret for, hvordan dette vil påvirke registreringen af data for logbogsførende fartøjer.

DFPO bemærker også, at det ikke fremgår af teksten, hvordan fartøjerne skal redegøre for, at deres sejlads sker i forbindelse med udøvelse af erhvervsfiskeri. DFPO påpeger, at hvis fiskerne skal til at redegøre for, om de har brugt fartøjet i forbindelse med udøvelse af erhvervsfiskeri, så ønskes en klar udtømmende liste over, hvilke aktiviteter, der kan henregnes under ”udøvelse af erhvervsfiskeri”.

DFPO er bekymrede for, hvordan blandt andre fartøjer, der ikke fører logbog, men fisker med garn, skal dokumentere, at deres sejlads ud og kontrollere eller sætte garn sker i forbindelse med udøvelse af erhvervsfiskeri, hvis fx der ikke sker afregning af fangst eller lignende i forbindelse med fangstrejse.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri bemærker hertil, at ønsket om præcisering af en fangstrestrejsse skal ses i sammenhæng med aktivitetskravet, jf. § 48. Da aktivitetskravet kan opfyldes ved, at fartøjet anvender et vist antal havdage om året, bør det præciseres, at fartøjet ikke kan opfylde dette krav ved at udøve andre aktiviteter end udøvelse af erhvervsfiskeri. Et eksempel kunne være, hvis fartøjet i en periode anvendes som vagtskib.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri mener ikke, at det vil være hensigtsmæssigt eller muligt i en definition at komme med en udtømmende liste over aktiviteter, som kan henregnes til udøvelse af erhvervsfiskeri. Der vil i sidste ende være tale om et konkret skøn. Det kan dog bemærkes, at udøvelse af fiskeri skal forstås bredt, således at f.eks. sejlads, hvor der sættes garn, men hvor der ikke sker en afregning, kan henregnes til udøvelse af erhvervsfiskeri. Der henvises i øvrigt til definitionen af fiskeri som fremgår af artikel 4 i EU's Kontrolforordning (1224/2009).

Det er ikke hensigten, at fartøjerne løbende skal indsende dokumentation for, at de udøver erhvervsfiskeri. Definitionen vil primært blive anvendt i forbindelse med konkret sagsbehandling i forhold til opfyldelse af aktivitetskravet, for fartøjer der umiddelbart ikke ser ud til at have opfyldt aktivitetskravet.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri fastholder den foreslåede definition af fangstrestrejsse.

Kriterier for dispensation fra aktivitetskravet, udlejloftet samt kvotelofterne (§§ 52-53)

DFPO bemærker, at der er foreslået flere ændringer i forhold til kvoteselskabers overholdelse af aktivitetskravet, herunder indføres kriterier om, at mindst 50 pct. af landinger foretaget af fartøjer med tilknytning til kvoteselskabet eller laugget skal være landet i lokale havne. DFPO opfatter teksten således, at de 50 pct., som skal landes regionalt, er opgjort på den måde, at man ser på værdien af de samlede landinger for selskabsejernes egne fartøjer, inklusive evt. ukvoterede arter. Det vil også sige, at da det er et gennemsnit af alle fartøjernes landinger, så kan der godt være enkelte fartøjer tilknyttet kvoteselskabet, som ikke lever op til 50 pct. kravet for sit eget fartøj, men samlet set kan kvoteselskabet godt leve op til kravet, så længe de tilsammen har landet 50 pct. af værdien af landingerne regionalt.

DFPO anbefaler, at mængder lejet ud af kvoteselskabet til ikke-medlemmer af kvoteselskabet ikke indgår i beregningen af kvoteselskabets overholdelse af kravet om de 50 pct. Hvis ikke sådanne mængder kan fradrages i alle tilfælde, anbefales det af praktiske og administrative årsager, at der fastsættes en bagatelgrænse på 250.000 kr. (værdi af udleje). De 250.000 kr. svarer til den bagatelgrænse, der er indsat i § 48 om aktivitetskravet i øvrigt.

DFPO bemærker, at de opfatter teksten i § 52, stk. 8 således, at for at bevare status som kvoteselskab efterfølgende, så skal Fiskeristyrelsen se på, hvilke konkrete fartøjer som har fået overdraget årsmængder fra kvotejollen, og på om de konkrete fartøjer tilsammen lever op til 50 pct. kravet. Det afgørende for DFPO er, at det er kvoteselskabet, der skal overholde aktivitetskravet.

Thorup Strand Kystfiskerlaug bemærker, at der er vigtigt at sikre kontinuitet i hensigten med og betingelserne for de særlige dispensationsregler, som gælder laugets virke. De bemærker, at på en landingsplads, hvor der ikke er et kvotelaug, står fiskerne løbende med den usikkerhed, at byens kvotegrundlag kan forsvinde, hvis de individuelle kvoteejere hver især beslutter sig for at sælge deres kvoter til udefrakommende købere. Der henvises til, at det blandt andet er sket i nabobyen Lild Strand.

Thorup Strand Kystfiskerlaug bemærker, at for at et laug kan fungere under de fra år til år meget varierende forekomster af fisk (og kvoter), er det nødvendigt, at laugets løbende kan leje årsmængder ud og ind fra andre kvoteejere, således at der dels ikke går årsmængder til spilde, dels sikres tilstrækkelige årsmængder til laugets egne medlemmer. Denne funktion er en forudsætning for den førstnævnte funktion, nemlig evnen til at fastholde laugets ejerskab af kvoteandele. Flexibiliteten vedrørende udlejningen af årsmængderne er en betingelse for kontinuiteten i det lokale ejerskab af kvoteandelene.

Der henvises til, at kvoteandelens værdi svinger markant fra år til år som følge af kvoternes udvikling, og at dette gør det nødvendigt at leje kvoter ud til fartøjer i andre havne, men også til at det er nødvendigt at leje kvoter fra fartøjer i andre havne.

Thorup Strand Kystfiskerlaug påpeger, at dette er grunden til, at en ny regel om, at ethvert fartøj der lejer en portion årsmængde af et kvotelaug eller -selskab skal lande 50 pct. af sine samlede fangster i den region, hvori selskabet er hjemmehørende, ikke er forenelig med driften af et kvotelaug, som ovenfor beskrevet. Det er heller ikke foreneligt med et krav om, at 50 pct. af den ind-eller udlejede portion årsmængde landes i regionen, hvori laug/selskabet er hjemmehørende. Dette skyldes, at et laug i f.eks. region Nordjylland både indlejer og udlejer årsmængder til fartøjer/selskaber i f.eks. region Midtjylland og omvendt, da de har kvoter i de samme farvande (Nordsøen og Skagerrak).

Thorup Strand Kystfiskerlaug oplyser, at i 2021 har laugets pga. lave kvoter kun 25 pct. af sin normale årsmængde på torsk, og medlemmerne kan (pga. hollandske bomtrawlere i Jammerbugt) kun fange 1/3 af laugets årsmængde på rødspætter, men mere end det dobbelte af laugets egen årsmængde på tunger (som laugets så indlejer). Derfor er det afgørende for et sådant laugs normale drift og fastholdelse af det lokale ejerskab til kvoteandelene, at en fisker i Thorupstrand ikke skal sejle til Hvide Sande eller Thyborøn for at lande fisk, eller omvendt at et Hvide Sande-fartøj ikke skal lande i Hanstholm, Hirtshals eller Skagen, fordi det har lejet en portion årsmængde af laugets i Thorupstrand.

Thorup Strand Kystfiskerlaug foreslår et alternativ til de foreslåede kriterier. I stedet for årsmængderne bør kravet om at kunne dokumentere, at kvoterne fastholdes lokalt, sikres med en regel om, at kvoteandele ikke må sælges ud af regionen, hvor det ejende laug eller selskab er hjemmehørende. Alternativt foreslås en regel, hvor kun f.eks. 50 pct. af en kvoteandel må sælges ud af regionen, hvor den er ejet af et laug eller selskab. Det vil ifølge Thorup Strand Kystfiskerlaug være en reel dokumentation for og sikring af, at kvoteandele fastholdes lokalt, dvs. i den region, hvor laug/selskabet hører til som juridisk subjekt.

Thorup Strand Kystfiskerlaug afslutter med nogle konkrete bud på, hvorledes et sådant regelsæt kunne formuleres juridisk.

Thyborøn Havns Fiskeriforening bemærker indledningsvist, at deres høringssvar sendes på vegne af de tre kvoteselskaber i Hvide Sande, Thorsminde og Thyborøn. Ministeriet kritiseres for ikke at have inddraget fiskerierhvervet tilstrækkeligt i drøftelserne af det konkrete forslag. De mener, at forslaget er urimeligt, vidtgående og konkurrenceforvridende. Det bemærkes, at da det meste fisk landes nord for den 57. breddegrad i Danmark, vil et krav om lokale landinger være sværere at opfylde for fiskere fra Thyborøn, Hvide Sande og Thorsminde end for fiskere fra Hanstholm eller Skagen.

Thyborøn Havns Fiskeriforening mener, at et 50 pct. krav om lokale landinger vil være i strid med EU-retten. Mere specifikt mener de, at det vil være i strid med EU-traktatens (C325/46) artikel 28, om at der ikke må laves indførselsrestriktioner, hvilket også gælder indirekte restriktioner, hvilket de mener, at et krav om lokale landinger vil svare til. Thyborøn Havns Fiskeriforening mener, at en sådan regel med stor sandsynlighed vil kunne føre til en sag mellem Kommissionen og Danmark. Det bemærkes også, at hvis fartøjer påtvinges landinger i hjemregionen, vil det kunne medføre en potentielt forøget klimabelastning.

Thyborøn Havns Fiskeriforening har en række spørgsmål til forståelsen af det foreslåede regelsæt. Man ønsker af få afklaring på, om de 50 pct. skal måles i mængder, eller i forhold til værdien af mængderne. Man er også usikker på, hvordan sammenhængen mellem et fartøjs egne årsmængder, og de mængder som overføres til fartøjer, er i forhold til opfyldelse af 50 pct. kravet. Thyborøn Havns Fiskeriforening frygter også, at fartøjer, der ikke er med i kvoteselskabet, vil blive begrænset unødigt i deres muligheder for at leje kvoter af kvoteselskabet. Derudover spørges der til situationer, hvor kvoteselskabet udlejer kvoter til et fartøj, som så igen videreudlejer det til et tredje fartøj, og hvorledes dette skal medtages i 50 pct. regnskabet.

Thyborøn Havns Fiskeriforening skriver afslutningsvist, at de derfor ikke kan støtte op om forslaget.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri bemærker til høringssvaret fra DFPO, at deres forståelse, af hvorledes de 50 pct. skal opgøres, er stort set korrekt. De 50 pct. måles i forhold til værdien af de samlede landinger for selskabsejernes egne fartøjer samt til fartøjer uden for selskabet, som de måtte have udlejet til, inklusive evt. ukvoterede arter. Da der er tale om et gennemsnit af alle fartøjernes landinger, så kan der godt være enkelte fartøjer, som ikke lever op til 50 pct. kravet for sit eget fartøj, men samlet set kan kvoteselskabet godt leve op til kravet, så længe de tilsammen har landet 50 pct. af værdien af landingerne regionalt.

I forhold til DFPO's forslag om at undtage at medtage udlejninger til fartøjer, som ikke er medlemmer af kvoteselskabet i opgørelsen af de 50 pct., så mener ministeriet, at der er en risiko for, at dette kan udvande formålet med reglen. Dette kan være tilfældet, hvis en stor mængde af kvoteselskabets årsmængder lejes ud til fartøjer uden for kvoteselskabet, som ikke lander lokalt. I forhold til DFPO's alternative forslag om at undtage udlejninger til fartøjer uden for kvoteselskabet til en værdi under 250.000 kr., så vil det komplicere reglen, og forslaget imødekommes derfor ikke.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri bemærker til høringssvaret fra Thorup Strand Kystfiskerlaug, at 50 pct. kravet ikke opgøres for det enkelte fartøj i lauguet, men for de samlede landinger af de fartøjer, som lauguet overfører årsmængder til. Det vil sige, at alle fartøjer i lauguet ikke behøver at overholde 50 pct. kravet. Samtidig vil de mængder, som lauguet indleder af f.eks. tunger, som Thorup Strand Kystfiskerlaug nævner i deres høringssvar, tælle med i opgørelsen af, hvorvidt lauguet har opfyldt 50 pct. kravet.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri bemærker til høringssvaret fra Thyborøn Havns Fiskeriforening, at det ikke er ministeriets vurdering, at et forslag om 50 pct. lokale landinger er konkurrenceforvridende. For det første er der tale om et vilkår for at opnå en dispensation fra hovedreglen, som er, at alle fartøjer skal leve op til aktivitetskravet på 25 pct., udlejloftet på 75 pct., samt dispensation fra kvotelofterne. For det andet stiller de nuværende regler også krav om en lokal tilknytning, som dog ikke er objektivt målbar. Ud fra ministeriets tilgængelige oplysninger er der ingen kvoteselskaber, som i dag har dispensation, der ikke opfylder 50 pct. kravet, så der er ikke tale om, at kvoteselskaber pålægges et ændret landingsmønster i forhold til i dag.

I forhold til EU-retten, mener ministeriet ikke, at et krav om 50 pct. lokale landinger er i strid med denne.

EU-Domstolen har forholdt sig til hensynet bag fordeling af det økonomiske udbytte ved fiskekvoterne i dom af 14. december 1989 i sag C-216/87, Jaderow, hvor domstolen, præmis 21-27, udtalte, at formålet med selve ordningen med fiskerikvoter navnlig er at sikre, at hver enkelt medlemsstat får en del af Fællesskabets samlede tilladte fangstmængde.

Denne fangstmængde skal som i det væsentlige fastsættes på grundlag af de fangster, som det traditionelle fiskeri og de områder, hvor den lokale befolkning er særlig afhængig af fiskeriet og de dertil knyttede industrier, har draget fordel af før indførelsen af kvoterne. På baggrund af dommen vurderes det muligt at forfølge hensynet til, at det økonomiske udbytte ved fiskeriet kommer lokalbefolkningen til gode. Dette vil kunne varetages gennem krav om, at en del af fangsten skal landes i danske havne, eller at en del af fangstrejserne skal udgå fra danske havne.

Ministeriet finder samlet set, at kravet om delvis landing i regionale havne til at opnå dispensation efter den foreslåede § 52, ikke er mere restriktiv end de betingelser, der er sat op i Jaderow-sagen, præmis 35-43, hvorefter EU-retten ikke er til hinder for, at en medlemsstat som bevis for, at betingelsen om, at fartøjet skal drive fiskeri fra indenlandske havne, er opfyldt, kun accepterer, at en bestemt del af fangsten er landet i indenlandske havne, eller at fartøjet har anløbet disse havne med bestemte mellemrum, idet det sidstnævnte krav dog ikke direkte eller indirekte må medføre en forpligtelse til at lande fartøjets fangster i indenlandske havne eller må hindre et normalt fiskeri (pr. 41).

I forhold til Thyborøn Havns Fiskeriforenings spørgsmål til forståelsen af regelsættet, så kan ministeriet oplyse, at de 50 pct. skal måles i forhold til værdien af mængderne, hvilket vil blive præciseret i reglerne. Som nævnt i svaret til DFPO's høringssvar, så er det sådan, at de 50 pct. måles

i forhold til værdien af de samlede landinger for selskabsejernes egne fartøjer samt til fartøjer uden for selskabet, som de måtte have udlejet til, inklusive evt. ukvoterede arter. Da der er tale om et gennemsnit af alle fartøjernes landinger, så kan der godt være enkelte fartøjer som ikke lever op til 50 pct. kravet for sit eget fartøj, men samlet set kan kvoteselskabet godt leve op til kravet, så længe de tilsammen har landet 50 pct. af værdien af landingerne regionalt.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri bemærker desuden, at i de situationer, hvor kvoteselskabet udlejer kvoter til et fartøj, som så igen videreudlejer det til et tredje fartøj, så vil 50 pct. kravet ikke rykke videre til det tredje fartøj, eller til et evt. fjerde fartøj.

Beregningsmetode for udlejloftet og for overførsel af årsmængder (§ 58, § 117, stk. 5, samt bilag 18 og 19)

DFPO bemærker, at der er foreslået flere ændringer i forhold til opgørelsesmetode af årsmængder samt udlejloftet, herunder foreslås ændring af bilag 18 og 19. De to bilag er lagt sammen til fremadrettet kun at være bilag 18, hvor FKA og IOK vil blive beregnet samlet på udlejloftet og nu begge beregnet på landingsværdien.

DFPO støtter den foreslåede ændring med sammenlægning af bilag 18 og 19, da det gør hele beregningsmåden bedre og enklere for alle parter. Af udkastet til ny § 117, stk. 5 og bilag 18 fremgår det også, at udlejloftet fremadrettet skal beregnes på fartøjets egne kvoteandele. Af høringsbrevet fremgår følgende herom: ”Desuden præciseres det, at udlejloftet skal vurderes i forhold til de årsmængder, som følger af fartøjets egne kvoteandele”.

I relation til dette, påpeger DFPO, at det er deres vurdering, at det på nuværende tidspunkt ikke vil være muligt for puljerne at leve op til at skulle vurdere udlejloftet i forhold til fartøjets egne kvoteandele. Puljerne vil med disse ændringer have behov for løbende at kunne få leveret data med indhold af fartøjernes ”egne årsmængder”. I dag får puljerne leveret data med en licensmængde til fartøjerne, og disse indeholder også årsmængder, som ikke er tildelt til promillerne og dermed ikke fartøjernes ”egne årsmængder”.

DFPO påpeger, at først når Fiskeristyrelsen løbende kan levere et nyt datagrundlag på ”egne årsmængder”, som følger af fartøjets egne kvoteandele, kan der i puljerne udarbejdes systemer, som kan håndtere en ændring af reglerne omkring udlejloftet. Puljerne bør have en rimelig frist til at få dette programmeret, testet og i drift.

DPPO bemærker, at de ikke kan anbefale, at det fremover er værdien af kvoterne, der ligger til grund for opgørelsen af kvoter tildelt på baggrund af IOK. Der er stor forskel i værdi på pelagiske industrikvoter og konsumkvoter, og begge typer vil som hovedregel være at finde på et pelagisk fartøj. De store værdiforskelle betyder, at mængden, som kan udlejes før loftet rammes, er meget forskellig afhængig af, om det er konsum eller industrikvote. Rent praktisk vil loftet for udleje af IOK konsumkvoter blive væsentligt sænket og loftet for udleje af industrifisk hævet. Hensigten med ændringen er en forsimpning,

men ændringen har større implikationer, som kan give problemer med udleje af pelagiske konsumkvoter.

DPPO påpeger, at priserne svinger meget i det pelagiske segment. Det er på det grundlag vanskeligt at tage udgangspunkt i værdien af IOK-kvoter i forhold til de mere stabile forhold i FKA-segmentet. Beregning af loft på basis af værdi blev foreslået ved en høring af reguleringsbekendtgørelsen i 2017, hvor DPPO's argumenter blev taget til efterretning af Ministeriet, så DPPO opfordrer til at genbesøge overvejelserne fra 2017.

DPPO foreslår, at det i stedet overvejes at beregne udlejeloftet på basis af mængder for FKA-segmentet for at opnå den ønskede forsimpning. DPPO anbefaler således at bevare de nuværende regler for beregning af udlejeloft ift. IOK.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri bemærker til DPPO's kommentarer, at det fremgår af punkt 18 i Beretning om en Vækst – og Udviklingspakke for dansk fiskeri fra december 2016, som er den politiske beslutning, der ligger til grund for regelsættet, at udlejeloftet på de 75 pct., skal opgøres i værdi. Da de mængder, som kan overføres via § 58, tæller med i de 75 pct. af værdien, som kan overføres fra et fartøj til et andet, mener ministeriet, at det er mest hensigtsmæssigt, at disse opgøres efter samme metode.

I forhold til DFPO's kommentarer om, at Fiskeristyrelsen ikke er i stand til at levere de nødvendige data til puljerne, bemærker ministeriet, at Fiskeristyrelsen forventer at kunne levere de nødvendige data til puljerne fra starten af 2022.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri fastholder de foreslåede ændringer af § 58, § 117, stk. 5 samt bilag 18 og 19.

B-kvoter (§76 samt bilag 15)

DPPO anbefaler, at der indsættes "med samme aftalepart" i stk. 3, så bagatelgrænser virker efter hensigten. Den nuværende ordlyd bevirker, at der reelt for en stor del af dansk fiskeri ikke findes en bagatelgrænse for indberetning. Alle fiskere, der i fællesskab med andre ejer et fartøj med dertil hørende lån på over 5 mio. kr., vil i praksis have økonomiske mellemværender for over 5 mio. kr., og skal dermed indberette alle økonomiske mellemværender, de kunne have uden nogen nedre grænse.

Det kunne f.eks. gælde et lån på 500.000 kr. til en lejlighed til søn eller datter, lån på 20.000 kr. til bil, eller lån på 5.000 kr. til computer. Den administrative byrde ved dette scenarie er ifølge DPPO enorm, og flugter ikke med hensigten bag bagatelgrænsen.

DPPO henviser til lovbemærkningerne, hvor det fremgår, at en bagatelgrænse skal fastlægges, så den administrative byrde begrænses. DPPO bemærker, at det fremgår tydeligt af bemærkningerne, at hensigten er at begrænse kravet om indberetning, dels fordi økonomiske mellemværender vurderes kun at være relevante ift. bestemmende indflydelse, når de har en vis størrelse, dels af hensyn til de

administrative byrder. Den nuværende formulering, som betyder, at alle økonomiske mellemværender skal indberettes for en stor del af erhvervet, strider således mod hensigten med forslaget og bør rettes.

I forhold til beregningsmodellen for B-kvoter, som fremgår af bilag 15, bemærker DPPO, at når man sammenligner beregninger af kvotepriser med IFRO's model med faktiske handelspriser, så er de beregnede priser på pelagiske bestande nærmest systematisk halveret i forhold til, hvad der rent faktisk er betalt i markedet. Det resulterer i, at fiskerne tilskrives dobbelt så meget B-kvoter, som de reelt burde, hvilket kan have stor betydning for koncentrationslofter og dermed lånelysten til generationsskifter, investering i erhverv mm.

DPPO påpeger, at hovedproblemet med modellen og antagelserne er anvendelsen af standardomkostninger. Der er stor forskel på omkostninger i de forskellige fiskerier, hvilket tydeligt forplanter sig til priserne.

DPPO anbefaler derfor at anvende en anden omkostningskoefficient for pelagiske bestande. DTU Aqua m.fl. har fået offentliggjort en videnskabelig artikel, hvor omkostningerne er specificeret for de enkelte pelagiske fiskerier på baggrund af data fra STECF, som kunne være basis for nye omkostningskoefficienter i B-kvoter beregningen. DPPO bemærker, at en anden løsning kunne være at se på fartøjslængder i de forskellige pelagiske fiskerier, og ud fra dem finde en repræsentativ omkostningskoefficient ved hjælp af data fra Danmarks statistik.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri bemærker hertil, at det er ministeriets opfattelse, at det er for tidligt at evaluere regelsættet om B-kvoterne. Regelsættet trådte i kraft den 1. juli 2021, og fiskerne har frist for indberetning af eksisterende økonomiske mellemværender den 1. januar 2022. Når Fiskeristyrelsen efter den 1. januar 2022 har fået et overblik over de indberettede økonomiske mellemværender, vil der være bedre grundlag for at vurdere, om mængden af indberettede mellemværender er u hensigtsmæssigt stor, og hvorvidt beregningsmodellen giver sig udtryk i urealistiske tilskrivninger af B-kvoter.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri fastholder derfor det nuværende regelsæt for B-kvoter, men vil i løbet af 2022 evaluere de foreløbige erfaringer med regelsættet om B-kvoter.

Låne-IOK (§106)

DPPO anbefaler, at sidste sætning i stk. 1 ændres, så lånefisk kan udlejes til alle slags fartøjer. Hvis låne-IOK skal kunne overføres, bør de som minimum også kunne overføres til fartøjer med IOK.

”FKA” bør tages ud af følgende sætning fra stk.1” kan overføres til andre FKA-fartøjer”.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri bemærker hertil, at DPPO's forslag imødekommes, da dette også var intentionen med forslaget, og teksten derfor bør præciseres.

Forlængelse af frist for opbevaring af kvoteandele uden et fartøj (§115, stk.2 samt § 120, stk. 2))

DFPO foreslår, at reglerne ændres, så man ved fartøjsudskiftning som udgangspunkt kan få lov til at bevare retten til FKA i 18 måneder efter, at et fartøj er slettet i Fiskeristyrelsens fartøjsregister, og at myndighederne kan forlænge fristen med op til 36 måneder. DFPO har tidligere italesat dette ønske over for ministeriet, og det er DFPO's klare vurdering, at en ændring af reglen i overensstemmelse med DFPO's anbefaling, vil betyde en administrativ lettelse for myndighederne, samt én bekymring mindre for de fiskere, der foretager fartøjsudskiftninger.

DFPO bemærker, at baggrunden for ønsket om forlængelse af perioderne blandt andet er, at bygherrerne ikke altid selv er herre over byggeperiode, forsinkelser mv. for et nyt fiskefartøj, og der ikke umiddelbart findes en faglig begrundelse for, at tilladelse til bevaring af retten til FKA ikke skal kunne løbe indtil nyt fartøj er sejlklaart.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri bemærker hertil, at intentionen med reglen er, at kvoteandele skal være placeret på aktive fartøjer, og ikke i en længere periode er placeret uden for et fartøj. Ministeriet er dog indstillet på at lempe reglen i et vist omfang for at imødegå DFPO's bekymring, og reglen ændres derfor således, at man som udgangspunkt kan opbevare kvoterne i 12 måneder, med mulighed for forlængelse til maksimalt 24 måneder.